Ч. 235. Середа 7 падолиста (26 жовтня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — З комісиї реформи виборчої.

Вчерашне засїданє палати послів відкрив президент ґр. Феттер горячим спомином посмертним, присьвяченим бл. п. Архикнязеви Оттонови. Палата вислухала его слів стоячи і поручила президиї висказати Монархови кондоленцию. П. Мінїстер скарбу др. Коритовский предложив проект центральної каси звязкової, а п. Мінїстер торговлї проект упрaвильненя дальматиньского мореплавства. На внесенє послів Штайна і Плянтана відчитано інтерпеляциї і внесеня. П. Ґесман мотивував своє пильне внесенє о розпочатє другого читаня реформи виборчої короткостию теперішного часу нарад посольскої палати. Бесїдникови перерывали Всенїмцї, а так само і слїдуючому бесїдникови п. Шустершіцови, котрий підпирав внесенє Ґесмана. Президент мусїв кілька разів взивати посла Штайна до порядку за ріжні его замітки. Пос. Штайн поставив внесенє о відложенє засїданя, котре відкинено, а п. Шенерер закидував нїмецким послам безсоромну зраду народну за те, що голосували в комісиї за виборчою реформою і тепер промавляють за наглячостию внесеня Ґесмана. Іменованє нїмецких мінїстрів мало на цїли, після гадки бесїдника, вимусити шкідну для Нїмців реформу виборчу. Всенїмцї будуть ту реформу поборювати до крайности. На тім перервано наради.

На вчерашнім засїданю комісиї реформи виборчої більшість бесїдників витала симпатично правительственне предложенє закона о охоронї чистоти виборів; з многих сторін дала ся чути гадка, що той закон повинен бути розширений на вибори до всїх інституций, що радять о публичних справах. П. мінїстер судівництва ґр. Кляйн з вдоволенем сконстатував принятє предложеня, котрого введенє в житє єсть конечне. Вказав на велике число процесів о виборчі провини, особливо від часу заведеня пятої куриї. Заявив ся за розширенем обовязуючого обсягу того закона. Вкінци просив комісию, аби памятала, що найуспішнїйшою охороною чистоти виборів єсть полїтична зрілість, самостійність і інтелїґенция горожан держави, длятого не стілько має тут вагу висота кари, скілько вплив закона, котрий постановляє позбавленє вибираємости на кілька лїт. П. Абрагамович замітив, що супротив промови п. Мінїстра виданє закона єсть конечне. Охорона чистоти виборів не повинна обмежити ся до виборців, але також повинна дотикати кандидатів тим більше, що при будучих виборах треба числити ся з більшим тероризмом. Бесїдник предкладає вибір субкомітету з сімох членів з порученем зданя справи комісиї як найскорше. П. Лехер зробив дальше ідуче предложенє, аби посли до 48 годин предложили субкомітетови на письмі свої внесеня що до зміни проекту. По промовах ще кількох бесїдників засїданє закрито. Слїдуюче засїданє відбуде ся завтра о годинї 6 ій вечером.

Надзвичайні загальні збори товариства „Просьвіта“.

(Дальше).

По предложеню комісиєю кандидатів на виділових, др. Бачиньский вносить замкненє дискусиї і вибір поодиноких членів через акламацию. Проф. Петро Огоновский звиняє ся, що не чує сили до головства. Інсп. Духнович і проф. Колесса промовляють за его кандидатурою, по чім голова зборів піддає під голосованє внесенє, яке принято.

Новий голова, проф. Петро Огоновский займає своє місце серед довготревалих оплесків, заявляє, що піддає ся волї загалу і дякує за честь, однак предкладає, щоби дотеперішний голова зборів проводив їм до кінця. За згодою

10)

З подорожий по Австралії.

Після П. Беллярдї'го, П. Фішера, дра Фікка і др.

зладив К. Вербенко.

(Дальше).

6. Жителї Австралії і єї політичний устрій.

„Де перший раз появив ся чоловік на земли? Кажемо, що в раю; але де був той рай, того нїхто не знає і всякі досьвіди та найбистроумнїйші здогади не могли того доси пояснити. Зато знає ся, що найстарші слїди людского роду, які лиш можна було доси відшукати, зберегли ся лиш в Австралії.

„Директор музея в місті Варнембуль (Warrnembool, в кольонїї Виктория), Арчібальд, знайшов в ломах каміня недалеко того міста скамѣнїлі слїди ніг чоловіка, а коло них слїди австральского дикого пса, дінґо, якиії ще й тепер знаходить ся лиш в Австралії, та австральского струся ему. Одну плиту зі скамѣнїлими слїдами чоловіка знайдено у висоті 35 метрів понад морем а що она була вкрита верствою вапняка осівшого з води, то річ очевидна, що її ще за сьвіжими слїдами покрило було море, а пізнїйші зміни на земли видвигнули єї до тої висоти, на котрій єї знайдено. Докладні розслїди того каміня зі слїдами людских ніг показали, що оно походить з дуже а дуже давних часів, з т. зв. пізної треторядної утвори. В инших сторонах землї нема з того часу нїяких слїдів з чоловіка і можна би длятого гадати, що перші люди появили ся були в теперішній Австралії, тим більше, що там знайдено ще кість оброблену людскою рукою із зьвіряти званого торбуном, котрий знаходить ся тепер лиш скамѣнїлий а відтак ще й зуб чоловіка в каміню, котрe походить також з часів треторядної утвори, підчас коли деинде знаходять ся слїди чоловіка аж в т. з. четверторядній утворі.

Щож з того виходить? Коли кількасот лїт тому назад відкрито Австралію, знайдено тут не лиш людий, але й згаданого пса дінґо, одиноке в Австралії ссуче зьвіря висшого рода, отже нїби потомків тих самих, що жили тут ще в часах треторядної утвори. Можна би однак гадати, що тоті первістні Австральцї зайшли сюди колись вже в новійших часах з сусїдних островів і азийскої цїлеччини. Як би так дійстно було, то первістні жителї Австралії повинні би бути споріднені з народами живучими не лиш на сусїдних великих островах, але з народами в Азиї а спосіб їх житя бодай в головних чертах повинен би мати щось спільного з тими народами. Тимчасом так не єсть. Найзнатнїйші учені як Рацель, Воллес і др. кажуть згідно, що Австральцї то не мішанина людий з сусїдних островів; они окрема порода людий самих про себе. Первістні жителї Австралії не знали анї штуки роблення горшків анї полїтерованя каміня а так само не знали луків і стріл. Ще й нинї у австральских тубільців найважнїйшим оружиєм єсть т. зв. „бумеранґ“, кусень загненого як колїно дерева, котрий, коли зручно кинений, поцїлить н. пр. якусь зьвірину і може єї убити, але коли не поцїлить, відобє ся від землї і верне назад до того, хто его кинув. Се все, як і деякі звичаї Австральців та спосіб їх житя наводять на гадку, що в Австралії зберегли ся нам дійстно слїди розвитку людского роду з найдавнїйших часів, а то спонукало нїмецкого ученого дра Шетензака (Schötensack) в Гайдельберзї на основі дуже докладних і совістних розслїдів висказати слїдуючий здогад:

Індо-австральскі острови — каже Шетензак — треба уважати за первістну вітчину чоловіка. В Австралії самій не могли настати перші люди, бо Австралія то останок колись далеко більшої части землї, на котрій не було нїколи ссучих зьвірят висшого рода; то останок того сьвіта, який був під конець т. зв. середно-зьвіринної доби, коли то жили ще такі зьвірята, як тоті, котрі ще й нинї живуть лиш в Австралії, як н. пр. зьвіря зване гороїжкою, що зносить ячко як птиця і ховає его в торбинї, де з ячка вилазить молоденьке а відтак живить ся молоком матери. Під конець середно-зьвіринної доби, аж до початку тої доби, коли показали ся на земли инші, нові зьвірята, отже до початку ново-зьвіринної доби настала була між теперішною Австралією а сусїдними островами і азийскою цїлеччиною велика прірва. Пізнїйше однак підчас т. зв. третирядної утвори, котрою розпочинає ся ново-зьвіринна доба на земли, настали були знов великі зміни, земля межи Азиєю а Австралією знов підняла ся з під моря; нинїшні острови Сума-

зборів пос. Яворский знов обнимає провід і дає голос о. Пеленьскому, який вносить щоби елаборат др. Олесницкого приняти без дискусиї і поручити до виконаня виділови. О. Боярский противить ся такому полагодженю преважної справи і в імени заліщицкої філії пропонує утворене не одної, а трех секций зі сталими, добре платними референтами. Зараз треба видавати бодай місячник „Просьвіти" і подумати о збільшеню числа членів Товариства.

Внесене о. Пеленьского на замкнене дискусиї упало. Др. Скварко обговорює подробиці проекту, підносячи деякі трудности. Інсп. Духнович бажає, щоби доперва в практиці поправляти знаменитий проект др. Олесницкого після евентуальних вимог і трудностий. О. Пеленьский поновлює ще раз своє внесене о замкнене дискусиї, бо є ще богато инших справ до обговореня а дискусия виказала тілько доривочні замітки без значіня і вартости. Посол Олесницкий представляє, що предмет за широкий, щоби его вичерпати в дискусиї і тому просить, щоби принято проект, а доперва в практиці покаже ся, о скілько він потребує справленя, чи то в способі чи в обємі зачеркненої програми. Замкнене дискусиї принято. З записаних до голосу бесідників господар Сікорский ставить внесене на заложене парцеляцийного банку. Радн. Балтарович підносить питане, чи сільско-господарску орґанізацию оперти на секциї „Просьвіти", чи на „Сільскім Господарю".

О. Нижанковский відповідає в імени виділу „Сільского Господаря", якого є членом, що товариство є надто молоде і слабе, щоби могло підняти ся не то виконаня, а хотяй би тілько розпочатя такого широкого пляну, як елаборат посла Олесницкого. То не перешкаджає, щоби попри „Просьвіту" не робив того і „Сільский Господар", а в тій ціли повинні би наші господарі як найчисленнійше вступати в члени того хосенного товариства.

Референт пос. Олесницкий занимає голос до остаточних виводів. Проект заліщицкої філії опирає ся на зовсім довільних цифрах що до средств материяльних а „Просьвіта" в своїй діяльности мусить числити ся тілько з реальними даними. У відповідь радн. Балтаровичеви заявляє референт, що не можна тепер застановляти свою економічну роботу тому лиш, щоби віддати еї не принимавшому до тепер в тім уділу тов. „Сільский Господар". Однак діяльність одного товариства не спиняє друге. Відкладатиж діяльність „Просьвіти" аж на 1908 рік, як хоче о. Боярский, нема змислу, бо не на те ухвалюємо проект і добираємо людий, щоби они нічого не робили цілий рік і проект заснічував ся в полици, коли кождий день дорогий і кождий почин може стати зародком економічного заборола. Тому бесідник просить о ухвалене ось якої резолюциї:

„Загальні збори принимають в засаді проект дра Олесницкого, затверджують его і припоручають виділови, щоби заняв ся орґанізацию секций".

По одноголосним ухваленю сеї резолюциї голова зборів пос. Яворский зарядив о год. 2. по полудни перерву на одну годину, віддаючи заразом, з причини свого від'їзду, дальше ведене нарад в руки голови товариства. Збори подякували пос. Яворскому за ведене президиї і на тім закінчили наради над першою частию дневного порядку.

(Конець буде).

тра, Ява, Борнео і др. творили якись час цілеччину, на котрій появили ся не лиш нові зьвірята, але й перші люди. Якась громада тих перших людий перейшла відтак до Австралії, а з нею й нинішний австральский пес дінґо. Пізнійше однак зробила ся знов прірва межи давною цілеччиною а теперішною Австралією і так зайшлі там первістні люди разом з тамошними зьвірятами утворили там окремий сьвіт про себе.

Тоті перші люди, звані також „приматами", могли тепер в Австралії, віддалені від прочого сьвіта, добре розвивати ся. Великих хижих зьвірят і инших небезпечних ворогів там не було. Були там в часах треторядної утвори великі торбуни, але они живили ся ростинами та й до того були ще зьвірятами дуже слабої інтеліґенциї. Перші люди могли до них сьміло брати ся і не потребували навіть дуже добирати оружия, кусень дерева або камінь вистали, щоби убити такого хоч би й великого торбуна. Так отже з тих перших людий поробили ся тут перші мисливі. Маючи богато всілякої зьвірини, котрої убите не вимагало великого труду, перестали перші люди живити ся виключно лиш ростинним кормом і взяли ся до мяса. Так отже приготовили ся люди в Австралії до тої борби з дикими зьвірятами, яку мусіли вести з ними, коли розійшли ся з Австралії по инших частях землі. Розлогі степи австральскі змушували перших людий до довгого ходу, підчас коли рідко ростучі високі дерева давали їм нагоду вправляти ся й в лазеню по деревах.

Теперішні Австральці значно більше розвинені, як були давні їх попередники, але мимо того задержало ся у них ще богато дечого з тих давних часів. Будова їх голови, широкий і плескатий ніс, значно великі передні зуби в середині і т. п. можна би уважати за ознаку дуже старої раси. Але побіч тих впадаючих в очи ознак видко в зверхній будові тіла Австральців таку неодностайність, якої не стрічаємо в ніякій расі людий. Межи Австральцями можна побачити часть людий з яснійшим гладким волосем і часть з темнійшим кучерявим. Краска тіла, почавши від бруняво-жовтої аж до чорно брунявої, показує найріжнороднійші відтіни і в тім то лежить ще й тепер той зародок, з котрого пізнійше розродили ся всілякі раси людий.

Наконець вказують ще деякі звичаї і знаряди нинішних Австральців на їх тісну звязь з первістними людьми. Хто видів хочби лиш на образку канґуровий і песій танець Австральців, мусить признати, що то останок ще з тих часів, коли чоловік в своїм розвитку ще лиш дуже мало підняв ся був понад зьвірята і коли они ему служили за взорець до наслідованя. Австральці ще й тепер уживають камінних довбеньок та камінних топорів такої дуже простої форми, яких уживали в Европі тоті перші люди, що жили ще в печерах. А вже може найліпшим доказом тісної звязи теперішних Австральців з первістними людьми на сьвіті єсть згаданий вже бумеранґ. В оселях первістних людий, які відкрито у Франциї, знайдено кусні оленїх рогів оброблених зовсім так, що они виглядають як бумеранґи. Длятого можна бумеранґ уважати за знаряд, котрий первістні люди винесли з собою з Австралії, коли розійшли ся по сьвіті а котрий аж пізнійше проміняли на ліпше оружие, на луки і стріли.

Чи дійстно так колись було, як того Шетензак здогадує ся, і як то ми за ним повисше розповіли, трудно нині сказати; але то річ певна, що не можна єму відмовити великої бистроумности в его поглядах, опертих на дійстних фактах і треба признати, що здогад Шетензака розширяє значно наш сьвітогляд і кидає ярке сьвітло на зовсім темну доси для нас справу а длятого заслугує на увагу хоч би й не конче або й пе зовсім відповідав дійстности.

Пізнійше вернемо ще раз до первістних жителів Австралії а тут скажемо ще лиш кілька слів про їх мову. Австральці не говорять всі одною мовою; кожде племя має свою окрему мову або свій говір. В полудневій Австралії начислено аж сім всіляких мов а в них множество говорів; однак ті мови за мало ще знані і розслíджені, щоби о них можна щось певного сказати. В тих мовах брак таких звуків як г, ф, в, с, ц; слова мають богато складів; числівники не ідуть дальше як до три або пять, на краски брак назв; таких слів, котрі би висказували чисті понятя, дуже мало а зато богато змислових висловів. Впрочім мови ті по троха подібні до себе. Австральці з Аделяйде кажуть н. пр. на руку „марра", на уста — „тана", язик — „тадлянія" а на око — „мене" а в Сван Рівер на ті самі понятя суть слова: марра, дта, дталлянґ і мель.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 6-го падолиста 1906.

— За упокій душі бл. п. Архікн. Оттона відбули ся нині перед полуднем в катедрах всіх трох обрядів торжественні богослуженя. В катедрі латиньского обряда правив службу Божу Є. Е. Архіеп. др. Більчевский в сослуженю численного духовеньства. В богослуженю взяли участь: Є. Е. п. Намістник гр. Андрій Потоцкий з урядниками ц. к. Намістництва, заступник Маршалка краевого радник Двору др. Пілят, Рада міста з президиєю, репрезентанти властий державних і автономічних, корпус офіцирский з ґенералїциєю на чолї, консуль росийский п. Пустошкін і численна публика.

В церкві сьв. Юра відправив заупокійне богослужене о. Митрат Білецкий а взяли участь: Віцепрезидент Намістництва ґр. Володимир Лось, радник Двору др. Дембовский і член Виділу краєвого Ґлиджук та репрезентанти властий державних, автономічних і войскових.

В катедрі вірменьскій відправив заупокійне богослужене Є. Екец. Архіеп. Теодорович. На тім богослуженю були присутні: радник Двору п. Єґерман, урядники державні і автономічні та репрезентанти властий войскових.

— Відзначеня. Командант постерунку, титулярний вахмайстер Теодор Михайлович з краевої жандармериї ч. 5 у Львові одержав в признаню за уратоване хлопця від утопленя з нараженем власного житя, срібний хрест заслуги.

— Перенесеня. П. Міністер просьвіти перенїс учителя головного при семинариї в Коросні Володисл. Петницкого в тім самім характері службовім до семинариї в Тарнові.

— Роздаване нагород домовим слугам у Львові відбуде ся дня 29 грудня с. р. в сали дирекциї галицкої каси ощадности. О нагороду можуть старати ся слуги обох полів, що служать пятьнайцять лїт без перерви у того самого службодавця, а принаймеьше три послідні роки у Львові. Компетенти мають зголосити ся до дирекциї каси ощадности по відповідний бланкет, котрий по виповненю треба віддати в тім самім бюрі найдальше до 1 грудня с. р.

— Осторога перед еміґрацию до Швециї. Міністерство внутрішних справ одержало дуже сумні вісти про судьбу галицких сезонових робітників в полудневій Швециї. Робітники нарікають на лихий харч, погане приміщене, нечідне людий, незвичайну дорожню всїх средств до щоденного житя, а передовсім на нелюдяно поведене наставників. Винагорода робітників взагалї лиха, значно нисша як в Німеччинї. Контракти, по части для наших людий незрозумілі, є такі, що видають робітників зовсім на ласку і неласку роботодавців чи там їх управителів, наставників і т. п. Мимо тяжкої 14 годинної (і довшої) роботи, при лихім і зовсім недостаточнім харчи не можуть робітники зовсім нічого заощадити. По причині тих нарікань переведене доходжене викрило, що найбільше терпять робітники, заняті у фабриках в Іфе та Бромеля, головно завдяки наставникам Лейбі і Абрамкови Ферштендіґам, що походять з Галичини. Стверджено, що ті два наставники зневажали чинно робітників, а зарібки виплачували їм менші, ніж були угоджені. Управа тих фабрик не виплачує зарібків просто робітникам, але наставникам, а ті дають робітникам нагороду, яку самі хотять, задержуючи очивидно значну частину гроший в своїй кишени. Крім того згадані наставники не пускають робітників до Галичини на контрольні збори та взагалї сповняти войскові обовязки,

наслідком чого ті робітники боять ся вертати до дому із страху перед карою і попадають в ще більшу неволю своїх гнобителів. Положенє галицких робітників стаєсь тим гіршим, що їх не обовязує там закон про обезпеченє від випадків і шведске товариство виплачує лише в разі смерти кошти похорону в квоті 60 кор. Згадані два наставники мають в Галичині своїх аґентів, котрі вербують тутешних людий на виїзд „на зарібки" до Швеції. Супротив того галицке Намістництво видало до політичних властий обіжник, поручаючи їм остеречи населенє перед сезоновою еміґрациєю до полудневої Швеції, а передовсім перед згаданими аґентами.

— Дрібні вісти. До Реки привезено недавно з Америки около 200 еміґрантів, з котрих більша часть не мала чим заплатити собі зелізниці; їх відставлено до дому шупасом. — Посол Стефан Сенковский зложив мандат заступника члена краєвого виділу. — Гранична поліция в Ейткунах арештувала б. російского войскового радника Веснова, котрий перед роком втік з Москви, зефравдувавши 3 міліони рублів державних гроший. Найдено при нім ще пів міліона рублів. — В Бережанах отворено під управою шкільного інспектора о. Павроцкого приватну женьску ґімназию; до першої кляси записало ся девять учениць. — В Кракові арештовано еміґрацийного аґента Аврама Келера, котрий продавав еміґрантам корабельні карти за ціну висшу, ніж належало ся, а також намовляв до еміґрациї до Америки особи, про котрі знав, що они з причини недуги до Сполучених Держав не будуть приняті.

— За крадіж в готели в Стрию суми 5000 корон на шкоду купця Ляндесберґа, арештовано в неділю служницю готелеву Михаловску, котра щезла була без сліду того самого дня, коли пропали гроші, полишивши книжочку службову. Як показало ся, була тота книжочка вкрадена одній порядній дівчині, котра тепер служить у Львові. Михаловска укривала ся коло Перемишля, де її вислідила жандармерия і арештувала та відставила до Львова, бо тут має перебувати її милий, котрого назвиска она однак не хоче сказати. Поліция здогадує ся, хто єсть той її милий і має надію єго зловити. Михаловска єсть мабуть спільничкою злодійскої ватаги, котрій яко служниця улекшувала крадіж.

— Арештованя злодіїв і мантіїв. Львівска поліция арештувала в суботу вечером в помешканю Івана Леськова, сторожа дому при ул. Жовківскій ч. 81, небезпечного злодія Йосифа Місяка і злодійки Марию Бінкальску і Анну Жепякову; четвертий злодій Фелінкевич втік. При арештованих знайдену сірий верхник з фірмою Ґ. Штадлєр, зимове пальто з плюшевою підшивкою з фірмою М. Зільбер і вишиваними червоним шовком буквами Н. L., пять срібних ложочок з буквами І. М.; крім того всілякі материї камґарнові на одіня, два срібні кубки, дамский довгий ланцушок золотий і срібний годинник. — В Кракові арештувала поліция якогось мантія Словика, котрий через пів роки відбирав з каси емеритуру за свою помершу матір, займав ся також збиранєм складок на похорон жиючих ще дневникарів та на подорож для себе до Львова, де мав нїби то обняти редакцию якоїсь газети. Тамже арештувала поліция ще другого злодія, якогось А. Дрозда, котрий служив при зелізници на стациї Мишків в царстві польскім в Росиї і спроневіривши там 2077 рублів, втік до Кракова. На стациї гадали, що він втік до Америки а він тимчасом дістав ся в руки краківскої поліциї, котра єго арештувала за галабурду в одній з реставраций, де він побив кельнера і кельнерку. В реставрациї був случайно під ту пору інспектор поліциї, котрий арештував авантурника і відвів на поліцию. При ревізиї знайдено у него 1300 рублів готівкою і паспорт на фальшиве імя. Дрозд представляв ся за промисловця з Варшави, але єго зрадила табличка зелізнича з написею А. Дрозд, яку при нім знайдено. Дрозда видадуть властям російским. — Один з аґентів поліцийних арештував вчера хлопця з готелю Жоржа, Еміля Дерінґа, в хвили, коли він в касі ощадности складав на книжочку якісь гроші. Аґент заглянув до книжочки і побачив, що хлопець до двох місяців зложив на книжочку звиш 600 корон. Коли хлопець не міг пояснити, звідки має тілько гроший, аґент привів єго на поліцию а переведена індаґация виказала, що хлопець той видавав на себе в послідних часах звиш 400 корон місячно. Позаяк в послідних часах в готели Жоржа пропадало богато цінних річий, то єсть підозрінє, що Дерінґ допускав ся крадежі; він однак не хоче до того признати ся.

— З гадинами в постели. Якийсь купець з Королевця розповідає в Danziger Ztg. таку свою пригоду: Я їхав в слотну пору з Ґрос-Фрідріхсдорф до Гайріхсвальде. Під вечер зачало так лити, що я рішив ся переночувати в гостинниці серед ліса, званій „Вальдкруг". Господар дав мені досить чисту комнату з двома ліжками і я ляг небавком спочивати. Якраз зачав я вже дрімати, коли чую виразно, що в ліжку підомною щось рушає ся. Я гадав, що то може миши і вдарив кілька разів рукою по постели, а коли по тім зробило ся тихо, я заснув. Я спав довший час, аж нараз буджу ся і чую, що довкола моєї ноги лежить щось студеного мов би якась обручка і то стягає ся то знов попускає. Я засьвітив сьвічку. Коли я при тім підніс ногу трохи в гору, обручка тота ніби спала мені з ноги, але при тім чую, як щось студеного сунесь мені по нозі в гору. Я крикнув, схопив ся з постелі і стягнув при тім колдру з ліжка. Від того, що я тепер побачив, аж кров в мені застигла: четверо очий в поганих головах двох великих змий дивило ся стовпом на мене, а відтак як блискавка шурнули з постелі і щезли в шпарі під ліжком. Я наробив крику. Господар вбіг до комнати, а коли я єму сказав, що стало ся, сказав він, що то не може бути. В лісі єсть богато всіляких гадин, але до людского помешканя а до того ще до постелі они би не влізли. Коли ми відтак рушили сінник, то таки оба аж відскочили, бо 4 молоді змиї, без сумніву потомство тамтих старих, почали втікати. Лиш з великим трудом удало ся нам їх убити. Стара пара влізла була здаєсь шпарою під порогом, а відтак попід спорохнавілі дошки підлоги аж під ліжко, а відтак і загніздили ся в ліжку, в котрім вже давно ніхто не спав і тут вивела молоді.

† Померли: В Перемишлянах помер по короткій а тяжкій недузі тамошний староста Ян з Ґожейова Вінярский, уроджений в Божикові 1849 р. Покійник набавив ся запаленя легких при виборах громадских в Дунаєві, котрі в душнім і вохкім льокали відбували ся від 8 год. рано аж до півночи. Покійник вступивши до служби державної в 1874 році перебував по черзі в Рудках, Косові, Чесанові, Теребовли, Золочеві, Стрижкові і Перемишлянах а що умів всюди зискати собі прихильність і симпатию, найліпшим доказом то, що Теребовля, Стрижів і Перемишляни наділили єго почетним горожаньством; — Ян Кремєр, інспектор зелізниць державних і заступник директора будови зелізниць державних, помер сеї ночи у Львові в 52-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 6 падолиста. Король саский Фридрих Август, шурин бл. п. Архікн. Оттона, прибув нині на похорон. На двірци повитав єго Цісар. Прибув також кн. Леопольд баварский, в заступстві князя-реґента Люітпольда. Оба поїхали до палати Авґартен, щоби зложити сочувство Архікняг. Марії Йосифі і обом синам помершого.

Петербург 6 падолиста. Прибув тут австро-угорский міністер справ заграничних гр. Еренталь.

Петербург 6 падолиста. З причини смерти Архікн. Оттона заряджено 8-дневну жалобу двірску.

Петербург 6 падолиста. В саратовскій ґубернії продовжено стан скріпленеї охрани на один рік.

Москва 6 падолиста. Вчера доконано тут численних ревізий домових особливо у членів социялістичних орґанізаций. Арештовано 25 осіб. Підчас ревізиї в однім домі при ул. Долгорукова знайдено адреси і листи социялістичних орґанізаций.

Порсмес 6 падолиста. В касарни маринарки повторили ся вчера вечером розрухи і тревали аж до 2 год. над раном. Кількасот топників повибивало шиби і наробили иншої шкоди; заатакували також офіцирів і зранили кількох. Поліция, моряки і войско, котре вислано против збунтованих, перемогли їх опір і многих арештували.

Николаєвск 6 падолиста. (П. А.) До численної товпи зложеної з членів партиї „істінно русскіх людей", котрі відводили архімандрита на дворець, підчас повороту стрілив хтось з револьвера, на що з товпи відповіли також вистрілами. Одну особу при тім тяжко зранено.

Петербург 6 падолиста. (П. А.) Ректора петербургского університету повідомлено, що університет буде сейчас замкнений, скоро на будуче будуть в нім відбувати ся збори при участи нестудентів і наради тайних фракций студентских в цїли укладаня плянів збройних нападів.

Штокгольм 6 падолиста. З Гельзінґфорса доносять, що там з комнати касиера зелізничого зрабовано 74.000 марок. 2 участників рабунку арештовано і відобрано їм зрабовану суму.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).